

Brottsoffermyndigheten

Slutredovisning
2023-05-26

Uppdrag om en nationell brottsofferportal

Slutredovisning av Ju2022/01343

Innehåll

Uppdraget	3
Bakgrund till uppdraget.....	3
Referensgrupp	4
Om non-cash-direktivet.....	5
Mer om artikel 16 i non-cash-direktivet	5
Om bedrägeribrotten.....	6
Bedrägeribrottens omfattning	6
Högsta domstolens dom NJA 2022 s. 522 om ersättning vid bankbedrägeri.....	7
Andra svenska aktörers informationsarbete	8
Brottsofferguiden	8
”Försök inte lura mig” – utbildning om hur äldre kan skydda sig mot bedrägerier.....	9
Hallå konsument	9
Polismyndigheten.....	9
Svårlurad	10
Säkerhetskollen	10
Sammanfattning av andra svenska aktörers informationsarbete	10
Exempel på andra EU-länders informationsarbete.....	11
Belgien	11
Nederländerna	11
Rumänien	12
Tjeckien.....	12
Tyskland.....	12
Ungern.....	12
Österrike.....	13
Sammanfattning av andra EU-länders implementering av artikel 16.2.....	13
Andra europeiska initiativ	13
Brottsoffermyndighetens förslag.....	13
Utveckla Brottsofferguiden.....	14
Informationsinsats om bedrägeribrott till allmänheten och företag	15
Utred säkerhetslösningar på området.....	16
Förslag på längre sikt om en myndighetsgemensam digital lösning.....	16
Resursbehov beträffande Brottsoffermyndighetens förslag.....	17
Avslutning	18

Uppdraget

Brottsoffermyndigheten fick den 13 april 2022 i uppdrag av regeringen att utreda förutsättningarna för ett kostnadseffektivt inrättande av en nationell brottsofferportal. Det avsåg ett gemensamt onlineinformationsverktyg för att underlätta tillgången till hjälp och stöd för fysiska och juridiska personer som har lidit skada till följd av brott som begåtts genom missbruk av personuppgifter. Uppdraget skulle redovisas till regeringen senast den 26 maj 2023.

I uppdraget ingick att presentera förslag på innehåll i en sådan portal inklusive funktioner som kan erbjudas användarna. Brottsoffermyndigheten skulle överväga vilka förutsättningar olika myndigheter har för att ansvara för portalen och uppskatta resursbehovet för inrättandet, omfattningen av funktioner och driften av portalen. Vidare skulle myndigheten även belysa eventuella praktiska och rättsliga hinder och presentera förslag på hur de kan tas om hand. Myndigheten skulle därutöver inhämta information från andra EU-länder om motsvarande portaler i dessa länder och hur länderna genomfört artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF. Avslutningsvis skulle myndigheten inhämta underlag och synpunkter från Polismyndigheten, Skatteverket, Konsumentverket (särskilt beträffande arbetet med konsumentupplysningstjänsten Hallå konsument), organisationer i civilsamhället samt andra myndigheter och aktörer.

Bakgrund till uppdraget

I maj 2019 trädde EU:s så kallade non-cash-direktiv i kraft. Direktivet innehåller minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder inom områdena bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter. I direktivets artikel 16.2 uppmanas medlemsländerna att inrätta ett gemensamt nationellt onlineinformationsverktyg för att underlätta tillgången till hjälp och stöd för fysiska och juridiska personer som har lidit skada till följd av nämnda brott i direktivet som begåtts genom missbruk av personuppgifter. Vid genomförandet av direktivet konstaterade regeringen att bestämmelsen i artikel 16.2 inte innebär någon bindande förpliktelse för medlemsstaterna. Regeringen gjorde bedömningen att bland annat Brottsoffermyndighetens webbplats Brottsofferguiden, Polismyndighetens webbinformation och Konsumentverkets upplysningstjänst Hallå konsument tillsammans motsvarade ett sådant system som medlemsländerna uppmanades att inrätta. Riksdagen tillkännagav dock för regeringen att en brottsofferportal skulle inrättas.

I uppdraget till Brottsoffermyndigheten angav regeringen att den som utsatts för brott som begåtts genom missbruk av personuppgifter, till exempel bedrägerier och identitetsstöld, behöver ta en rad kontakter med olika aktörer för att få information och för att få sina rättigheter tillgodosedda. Förutom en polisanmälan kan en brottsutsatt behöva spärra id-kort eller körkort och ta en skyndsamt kontakt med banken för att kontrollera och spärra berörda konton och tjänster.

Referensgrupp

Brottsoffermyndigheten inledde arbetet i uppdraget med att samråda med myndigheter och andra aktörer som var relevanta för uppdraget.

Den 30 augusti 2022 genomförde Brottsoffermyndigheten ett videomöte med följande myndigheter och organisationer:

- Brottsförebyggande rådet
- Brottsofferjouren Sverige
- Konsumentverket
- Polismyndigheten
- Skatteverket
- Svenska Bankföreningen.

Under mötet diskuterade representanterna bland annat portalens målgrupper och deras behov. Dessutom förde representanterna fram synpunkter på hur en portal på området skulle kunna fungera samt vilka funktioner, verktyg och innehåll den skulle kunna ha.

Sammanfattningsvis förde representanterna fram följande:

Äldre är en särskilt utsatt grupp för bedrägerier, framför allt de som genomförs via telefon. Men generellt är inte gruppen äldre störst avseende alla former av bedrägerier. Däremot har äldre ofta ett större behov av stöd och hjälp. Om en portal på området ska inrättas är det viktigt att innehållet i den är anpassad för gruppen och är lättförståelig.

Många som utsatts för bedrägerier känner skuld och skam och drar sig för att berätta om det som hänt för en nära anhörig eller andra i sin närhet. Känslan av skuld och skam kan få brottsoffret att avstå från att anmäla det som hänt till polisen. Det finns därför behov av både känslomässigt och praktiskt stöd för den här gruppen. Det kan vara viktigt att få veta att många andra också har utsatts för samma typ av brott. Beträffande praktisk hjälp handlar det i hög grad om att få veta vad som behöver göras direkt i den aktuella situationen och vilka kontakter som behöver tas. I sammanhanget är det viktigt att ha i åtanke att vissa av de som utsatts för bedrägerier via nätet drar sig för att söka information på webbplatser och i stället önskar samtalskontakt med någon för stöd. En portal behöver därför innehålla kontaktuppgifter till verksamheter som kan ge stöd.

På polisens webbplats är det i dag möjligt att med hjälp av en e-tjänst anmäla kortbedrägeri och stöld eller förlust av kontokort och id-handlingar. Polismyndigheten arbetar med att utveckla e-tjänsten och framöver kommer brottsoffret även att kunna se vad som händer i ärendet hos polisen.

Skatteverket har inte någon e-tjänst för att rätta fel i folkbokföringen. Om en obehörig ändring av folkbokföringen skett måste den utsatta ta kontakt med Skatteverket.

Det är önskvärt att en portal har tydlig information som steg för steg guidar brottsoffret vad som behöver göras efter att ha utsatts för bedrägeribrott. Det är även viktigt att ge användarna rimliga förväntningar på vad portalen kan erbjuda, det vill säga om den fungerar som vägledning eller annan typ av hjälp. Dessutom bör portalen innehålla checklistor för såväl redan brottsutsatta som för dem som oroar sig för att utsättas för bedrägeribrott. På så vis kan

portalen även verka brottsförebyggande, brottsofferstödande och trygghetsskapande. Förslagsvis kan Brottsoffermyndighetens webbplats Brottsofferguidens byggas ut med mer information som riktar sig till dem som utsatts för bedrägeri.

Brottsoffermyndigheten har efter samrådet med referensgruppen haft kontakter med enskilda representanter. Myndigheten har vidare förankrat och gett representanterna i referensgruppen möjlighet att komma med synpunkter på myndighetens förslag som presenteras i slutet av redovisningen.

Om non-cash-direktivet

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF trädde i kraft den 30 maj 2019. Direktivet, som kallas för non-cash-direktivet, skulle vara genomfört senast den 31 maj 2021.

I direktivets första artiklar, 1–2, framgår direktivets syfte samt definitioner av olika begrepp. I artiklarna 3–8 finns bestämmelser om vilka gärningar som ska vara straffbara. Artiklarna behandlar bedrägeri- och förfalskningsbrott som rör andra betalningsmedel än kontanter. Artiklarna 9–12 behandlar påföljder och domsrätt och artiklarna 13–15 handlar om effektiva utredningar, samarbete, informationsutbyte och rapportering. Hjälp och stöd till brottsoffer samt förebyggande åtgärder framgår av artiklarna 16–17 och slutbestämmelser finns i artiklarna 18–22.

Efter direktivets ikraftträdande tillsatte regeringen en utredare för att analysera hur direktivet skulle genomföras i svensk rätt.¹ Efter remissbehandling och inhämtande av yttrande från Lagrådet, överlämnade regeringen den 17 december 2020 till riksdagen proposition 2020/21:73 En ny straffbestämmelse som skyddar betalningsverktyg. Regeringen bedömde att huvuddelen i direktivet inte krävde någon ny svensk lagstiftning. Däremot föreslogs ett nytt brott om olovlig befattning med betalningsverktyg i 9 kap. 3 c § brottsbalken. Riksdagen biföll propositionen den 28 april 2021 men med ett tillkännagivande till regeringen om ett inrättande av en brottsofferportal. Dessutom uppdaterades förundersökningskungörelsens (1947:948) 13 a § med en strecksats som innebär att målsäganden så snart som möjligt ska informeras om möjligheten att skydda sig mot de negativa följderna av brott som inneburit missbruk av personuppgifter och möjligheten att få rådgivning om detta.

Mer om artikel 16 i non-cash-direktivet

I artikel 16 om hjälp och stöd till brottsoffer framgår bland annat att fysiska och juridiska personer som lidit skada till följd av de brott som avses i direktivet som begåtts genom missbruk av personuppgifter, ska erbjudas särskild information och rådgivning och få en förteckning över särskilda institutioner som arbetar med stöd till brottsoffer. Varje medlemsstat uppmanas dessutom att inrätta ett särskilt gemensamt onlineinformationsverktyg, såsom nämnts ovan under bakgrund till uppdraget. I direktivets inledning (under 33) finns samma uppmaning vad gäller inrättandet av ett onlineinformationsverktyg, men någon närmare beskrivning av innehåll eller vilka funktioner verktyget ska ha nämns inte.

---

¹ Utredaren överlämnade i januari 2020 promemorian Ett nytt brott om olovlig befattning med betalningsinstrument – Genomförande av non-cash-direktivet (Ds 2020:1).

Om bedrägeribrotten

Bedrägeribrotten regleras i 9 kap. brottsbalken om bedrägeri och annan oredlighet. Tillvägagångssättet för hur bedrägeri begås ser olika ut. Följande uppställning utgår från Brottsförebyggande rådets definitioner.² Den är inte uttömmande utan avser några av de tillvägagångssätt som är av intresse för det här uppdraget.

Bedrägeri genom social manipulation

Gärningspersonen tar kontakt med en person och förmår hen att begå eller låta bli att begå en handling genom att utnyttja en förtroenderelation, i syfte att ge ekonomisk vinning till gärningspersonen.

Bedrägeri genom social manipulation av annan typ

Bedrägeri genom missbruk av förtroenderelation av annan typ än ovanstående. Exempelvis barnbarnsbedrägeri eller arvsbedrägeri, där gärningspersonen kontaktar äldre personer och utger sig för att vara ett barnbarn, eller lurar personer att tro att en avlägsen släkting dött och att ett arv väntar och därigenom förmår personen till handling som ger ekonomisk vinning för gärningspersonen.

Befogenhetsbedrägeri

Gärningspersonen kontaktar en person eller en verksamhet och utger sig för att ha befogenheter, till exempel en banktjänsteman på den utsattas bank. Gärningspersonen förmår den kontaktade till handling som ger ekonomisk vinning till gärningspersonen.

Kreditbedrägeri

Gärningspersonen köper olovligen en vara, en tjänst eller tar ett lån, eller liknande, med någon annans identitet (exempelvis namn eller personuppgifter).

Fakturabedrägeri

Gärningspersonen vilseleder en person eller ett företag att betala en faktura för en vara eller en tjänst som personen eller företaget inte har beställt.

Kortbedrägeri

Gärningspersonen använder någon annans fysiska bankkort, betalkort eller kreditkort för att olovligen genomföra köp av vara eller tjänst, alternativt gör uttag av kontanter. Ett kortbedrägeri kan även ske genom att gärningspersonen har kommit över kortuppgifterna, exempelvis genom skimming eller genom att fotografera kortets fram och baksida.

Bedrägeribrottens omfattning

Det finns olika sätt att mäta omfattningen av utsatthet för brott. Två tillvägagångssätt är att presentera statistik om antalet polisanmälningar och en annan statistik beträffande självrapporterad utsatthet.

Brottsförebyggande rådet ansvarar för den officiella kriminalstatistiken i Sverige. Antalet polisanmälningar om alla typer av bedrägeribrott uppgick till 195 929 stycken under 2022 vilket var nästan oförändrat jämfört med året innan. Det bedrägeribrott som ökade mest var

---

² Brottsförebyggande rådet (2023). Klassificering av brott, anvisningar och regler.

bedrägeri genom social manipulation och befogenhetsbedrägeri.³ Ökningarna gällde främst för brott mot äldre eller funktionsnedsatta. Även kortbedrägerier ökade. Ökningen gällde främst kortbedrägerier utan fysiska kort. De brottstyper som minskade mest var identitetsbedrägeri och annonsbedrägeri.⁴

Brottsförebyggande rådet genomför årligen den Nationella trygghetsundersökningen som bland annat syftar till att undersöka människors utsatthet för brott. Den bygger på självrapporterad utsatthet för brott via webb- och postenkäter samt uppföljande telefonintervjuer med ett urval personer som i enkäten uppgett att de utsatts för brott. Den senaste undersökningen omfattar utsatthet för brott under 2021.

Vad gäller bedrägeri innehåller den Nationella trygghetsundersökningen två former nämligen försäljningsbedrägeri⁵ och kort- eller kreditbedrägeri⁶. För 2021 är det 5,7 procent av befolkningen som uppgav att de utsatts för försäljningsbedrägeri, vilket motsvarar cirka 473 000 personer vid en omräkning till antalet utsatta personer i befolkningen. Det är en liten ökning jämfört med 2020 då 5,5 procent av de svarande uppgav att de utsatts för försäljningsbedrägeri. 3,5 procent uppgav att de under 2021 utsatts för kort- eller kreditbedrägeri, vilket är en minskning jämfört med året innan då 4,1 uppgav att de utsatts. Andelen utsatta för den bedrägeriformen motsvarar ungefär 292 000 personer i befolkningen.

Högsta domstolens dom NJA 2022 s. 522 om ersättning vid bankbedrägeri

I juni 2022 meddelade Högsta domstolen en dom som kan få följdverkningar för brottsoffers möjligheter att få tillbaka förlorade pengar vid bankbedrägeri.

Av lag (2010:751) om betaltjänster framgår att om en obehörig transaktion genomförs från kontohavarens konto ska dennes betaltjänstleverantör återställa kontot till den ställning det skulle ha haft om transaktionen inte hade ägt rum. Om obehöriga transaktioner kunnat genomföras till följd av att kontohavaren inte skyddat en personlig behörighetsfunktion ansvarar kontohavaren för beloppet, dock högst 400 kronor. Om obehöriga transaktioner kunnat genomföras på grund av att kontohavaren åsidosatt en skyldighet genom grov oaktsamhet ansvarar en kontohavare som är konsument för 12 000 kronor av beloppet. Om kontohavaren handlat särskild klandervärt får denna stå för hela beloppet som förlorats.

Målet handlade om ett brottsoffer som blev uppringd av en bedragare som utgav sig för att vara från en banks säkerhetsavdelning. Brottsoffret lurades att lämna ut svarskoder från sin bankdosa vilket innebar att gärningspersonen kunde beställa ett nytt bank-id och därefter föra över nästan 400 000 kr från brottsoffret bankkonto. Brottsoffret vitsordade att agerandet varit grovt oaktsamt men inte särskilt klandervärt.

³ Befogenhetsbedrägeri definieras av Brottsförebyggande rådet enligt följande: Gärningspersonen kontaktar en person, en organisation eller ett företag och utger sig för att ha befogenheter, till exempel utger sig för att vara ekonomichef på det utsatta företaget, eller banktjänsteman på den utsattes bank, och därigenom förmår den kontaktade till handling som ger ekonomisk vinning till gärningspersonen. Brottsförebyggande rådet (2023).

⁴ Brottsförebyggande rådet. Bedrägerier och ekobrott <https://bra.se/statistik/statistik-utifran-brottstyper/bedragerier-och-ekobrott.html>, hämtat 2023-05-12.

⁵ Frågan om försäljningsbedrägeri är i enkäten formulerad enligt följande: ”Har någon på ett brottsligt sätt lurat dig som privatperson på pengar då du har köpt eller sålt något under förra året (2021)?”.

⁶ Frågan om kort- eller kreditbedrägeri är i enkäten formulerad enligt följande: ”Har någon på ett brottsligt sätt använt ditt kontonummer, kortkort/kontokortsuppgifter eller dina personuppgifter för att komma över pengar eller andra värdesaker under förra året (2021)?”.

Enligt Högsta domstolens dom framgår att det av betaltjänstlagen att om konsumenters ageranden ska anses särskilt klandervärt krävs det något mer än ett agerande som är grovt vårdslöst. Vidare anförde domstolen att konsumenten ska ansvara för hela det förlorade beloppet om konsumenten agerat bedrägligt eller med avsikt överlämnat till exempel inloggningsuppgifter till bank-id. Det får också anses särskilt klandervärt när konsumenten utan avsikt överlämnat en personlig behörighetsfunktion till en obehörig men varit likgiltig för obehöriga transaktioner.

I domen framgår vidare att det är betaltjänstleverantören som har bevisbördan för att konsumenten har handlat särskilt klandervärt. Dessutom ska bedömningen om en konsument har agerat särskilt klandervärt göras objektivt, det vill säga utifrån hur en konsument av motsvarande slag i samma situation typiskt sett skulle ha agerat. De faktorer som bör vara med i en sådan bedömning är den miljö och situation som konsumenten befann sig i samt konsumentens möjlighet att skydda sig mot en obehörig transaktion. Konsumentens ålder och erfarenhet kan också ha betydelse för bedömningen. Utöver det fastslog Högsta domstolen att hänsyn även bör tas till hur förslaget bedrägeriet har varit och till vad konsumenten förstått eller borde ha förstått beträffande de uppgifter som lämnades till bedragaren och de möjliga konsekvenserna av att de lämnades ut.

I det aktuella målet menade Högsta domstolen att det är ostridigt att brottsoffret varit grovt oaktsam och åsidosatt skyldigheten att skydda koderna till sitt bank-id och svarskoderna från sin bankdosa. Men brottsoffret uppfattade bedragaren som en förtroendefull, lugn och seriös banktjänsteman som gav förklaringar som uppfattades som rimliga. Högsta domstolen angav vidare att brottsoffret blev utsatt för ett förslaget bedrägeri och uppvisade en betydande vårdslöshet när koderna lämnades ut men att det inte bevisats att brottsoffret gjorde detta avsiktligt eller med insikt om att det fanns en risk för att obehöriga transaktioner skulle komma att genomföras. Det var inte heller frågan om ett sådant agerande som ska anses som särskilt klandervärt.

Högsta domstolens domslut innebar att brottsoffret fick tillbaka de pengar som förlorats efter avdrag med 12 000 kr enligt lagen om betaltjänster.

Andra svenska aktörers informationsarbete

Flera aktörer arbetar i dag för att informera om åtgärder för att skydda sig från att utsättas för bedrägeri och vad som är bra att tänka på och göra när ett brott redan skett.

Informationsarbetet sker framför allt via nätet men det finns även andra typer av insatser, till exempel tryckt informationsmaterial eller informationsträffar där representanter för Polismyndigheten informerat äldre. Nedan finns exempel på några av de insatser som olika aktörer genomfört.

Brottsofferguiden

Brottsoffermyndigheten driver webbplatsen Brottsofferguiden. På webbplatsen kan brottsoffer få behovsanpassad information utifrån typ av brott, ålder och vilket skede av brottmålsprocessen som är aktuellt. Guiden vänder sig till fysiska personer som utsatts för brott.

Brottsofferguiden innehåller anpassad information om brottsoffers rättigheter och om hur brottmålsprocessen fungerar vid bedrägeribrott. Informationen rör dock bedrägeribrott generellt och fokuserar inte specifikt på de brott som anges i EU:s non-cash-direktiv.

Brottsofferguiden innehåller också information om ersättning vid brott. Dessutom finns hänvisningar till Brottsoffermyndighetens webbplats med mer information om ersättning vid brott samt hur en digital ansökan om brottsskadeersättning går till.

Länk till webbplatsen Brottsofferguiden: <https://www.brottsofferguiden.se>

”Försök inte lura mig” – utbildning om hur äldre kan skydda sig mot bedrägerier

”Försök inte lura mig” är ett utbildningspaket som har tagits fram av polisens nationella bedrägericenter, Brottsofferjouren Sverige, PRO och SPF Seniorerna. Materialet består av mötespaket för studiecirklar eller informationsmöten och innehåller mötesledarhandledning, filmer och deltagarmaterial.

Länkar till mer information om ”Försök inte lura mig”:

<https://www.brottsofferjouren.se/brottsofferstod/sarskilt-sarbara/aldre/bedrageribrott-mot-aldre> och <https://polisen.se/utsatt-for-brott/skydda-dig-mot-brott/aldre-och-funktionsnedsatta/forsok-inte-lura-mig>

Hallå konsument

Hallå konsument är en webbplats och en upplysningstjänst som samordnas av Konsumentverket i samarbete med andra myndigheter, konsumentbyråer och kommuner. Syftet med tjänsten är att ge vägledning åt konsumenter till exempel om köp av varor och tjänster samt reklamationer.

Webbplatsen innehåller information om olika typer av bedrägerier och vägledning samt checklistor på åtgärder som behöver vidtas efter att utsatts för till exempel bank- och kortbedrägerier, bluff-sms eller id-stöld. Beträffande bankbedrägerier innehåller webbplatsen mallar för att anmäla bedrägerier till sin bank eller att begära omprövning av ett tidigare beslut som en bank fattat som inneburit nekande av att få tillbaka pengar som förlorats.

Länk till webbplatsen Hallå konsument: <https://www.hallakonsument.se/omrade/bluffar-och-bedragerier>

Polismyndigheten

Polismyndighetens webbplats innehåller information om olika bedrägeriformer och tips på vad som är bra att göra när ett brott skett. Till exempel finns punktlister om vad som är bra att uppge till polisen vid en anmälan. Det finns även olika checklistor som innehåller uppmaningar att vidta vissa åtgärder, exempelvis att spärra id-kort eller körkort samt information om hur bluffakturor kan bestridas. Webbplatsen innehåller också hänvisningar till externa aktörer på området och till fördjupad information såsom lagar och fakta och om polisens arbete mot bedrägeri.

Under våren 2023 genomför Polismyndigheten en kampanj om skydd mot telefonbedrägerier. Informationen finns på en särskild webbsida på polisens webbplats och innehåller råd om hur en person kan skydda sig mot att utsättas. Här finns också underlag till hjälp om någon vill prata med en äldre person om skydd mot bedrägerier. Underlaget innehåller filmer och en samtalsguide med diskussionsfrågor. Inom ramen för kampanjen har Polismyndigheten tagit fram ett vykort om skydd mot telefonbedrägerier som har skickats till 1,2 miljoner hushåll med personer över 70 år. Vykortet finns att ladda ned från polisens webbplats på svenska och flera andra språk.

Det är möjligt att anmäla vissa brott digitalt på polisens webbplats. Ett av de brotten är kortbedrägerier. Andra former av bedrägerier kan dock inte anmälas på detta sätt, utan då hänvisas brottsoffret till att ta kontakt med polisen via telefon.

Länkar till Polismyndighetens webbplats om bedrägerier: <https://polisen.se/utsatt-for-brott/olika-typer-av-brott/bedrageri> och <https://polisen.se/telefonbedragerier>

Svårlurad

Sveriges banker har tagit ett initiativ till att gemensamt genomföra en informationskampanj för att uppmärksamma bedrägerier och att komma med konkreta tips och råd för att skydda sig och sina närstående från att bli utsatt. Webbplatsen Svårlurad innehåller beskrivningar av vanliga tillvägagångssätt vid olika typer av bedrägerier. På webbplatsen finns en särskild del som handlar om hur anhöriga kan informera sina äldre närstående hur de kan skydda sig mot bedrägerier. Dessutom finns informationsbroschyrer att ladda ned på svenska och några andra språk.

Länk till webbplatsen Svårlurad: <https://svarlurad.se>

Säkerhetskollen

SSF Stöldskyddsföreningen står bakom webbplatsen Säkerhetskollen. Webbplatsens syfte är att ge förebyggande hjälp och råd vad gäller brott och bedrägerier på nätet. På Säkerhetskollen går det att göra självtester för att undersöka sin digitala säkerhet. Till exempel finns tester riktade till äldre, om ett lösenord är säkert eller om en e-postadress blivit hackad. Dessutom publicerar webbplatsen dagsaktuella varningar vad gäller digitala brott.

Länk till webbplatsen Säkerhetskollen: <https://sakerhetskollen.se>

Sammanfattning av andra svenska aktörers informationsarbete

Under de senaste åren har risker för att utsättas för bedrägeri uppmärksammas stort i media. Rapporteringen har handlat om de som utsatts för bedrägeri och om de konsekvenser som det fått. I rapporteringen om brottsligheten har särskilt så kallade bankbedrägerier som riktats mot äldre varit i fokus.

Flertalet offentliga organ samt privata och ideella verksamheter har den senaste tiden genomfört informations- och utbildningskampanjer. Insatserna har framför allt haft ett brottsförebyggande fokus men flera av dem har även varit inriktade på att informera personer som utsatts för bedrägeri.

En slutsats är att det i dag bedrivs ett relativt omfattande informationsarbete om bedrägeribrott. Det är fysiska personer som kan utsättas eller har utsatts för bedrägeri som är i fokus för insatserna, även om den information som förmedlas också kan vara till nytta för juridiska personer. Beträffande olika typer av digitala tjänster och verktyg är en slutsats att de finns i viss utsträckning. Exempel på sådana är e-tjänster för att polisanmäla vissa bedrägeribrott och för att göra en e-ansökan om brottsskadeersättning. Andra exempel rör olika typer av mallar och checklistor som finns på flera aktörers webbplatser.

Exempel på andra EU-länders informationsarbete

Enligt uppdraget från regeringen skulle Brottsoffermyndigheten inhämta information från andra EU-länder om brottsofferportaler i dessa länder och hur länderna genomfört artikel 16.2 i non-cash-direktivet. Under hösten 2022 skickade Brottsoffermyndigheten en förfrågan till det europeiska nätverket för brottsoffers rättigheter, ENVR (European Network on Victims' Rights). ENVR är ett nätverk med yrkesprofessionella från EU:s medlemsländer. Förfrågan rörde om medlemsländerna implementerat artikel 16.2 i non-cash-direktivet och i så fall vad implementeringen lett fram till. Sju av medlemsländerna valde att svara på förfrågan.

I sammanställningen nedan finns en redogörelse för några EU-länders implementering av artikeln och hänvisningar till hur länderna valt att informera fysiska och juridiska personer som utsatts för bedrägeri.

Belgien

I sitt svar angav Belgien att artikel 16.2 i non-cash-direktivet inte var obligatoriskt utan endast uppmanande. I Belgien finns flera webbplatser med generell information till brottsoffer. Det finns dessutom flera webbplatser som är särskilt inriktade på information till offer för bedrägeri och liknande brottslighet. Ett exempel är en webbplatsen Safe On Web som drivs av den statliga organisationen Centre for Cyber Security Belgium. Webbplatsen erbjuder "första hjälpen" för offer för bedrägeri. Ett annat exempel är den belgiska finansinspektionens webbplats som tillhandahåller information och rekommendationer som riktas till offer för bedrägeri.

Länk till webbplatsen Safe On Web: <https://www.safeonweb.be>

Länk till den belgiska finansinspektionens webbplats: <https://www.fsma.be/en/what-do-if-you-have-been-victim-fraud>

Nederländerna

På den nederländska polismyndighetens webbplats finns information till offer för bedrägeri och liknande brott. Här finns information om hur bedrägeri kan förebyggas samt hänvisningar till andra verksamheter på området som till konsumentverket och brottsofferjouren. På brottsofferjourens webbplats finns vidare information om hur bedrägerier kan förebyggas och vad offer för brotten kan göra efter att ha utsatts.

Länk till den nederländska polismyndigheten: <https://www.politie.nl>

Länk till brottsofferjourens webbplats: <https://www.slachtofferhulp.nl>

Rumänien

Rumänien valde att implementera artikeln genom att ta fram ett informationsblad riktat till juridiska personer som publicerades bland annat på justitiedepartementets, inrikesdepartementets och åklagarmyndighetens webbplatser. Rumänien valde detta tillvägagångssätt då många offer för brott söker information om sina rättigheter och om hur brottmålsprocessen går till på de här webbplatserna. Rumänien hade innan direktivet trädde i kraft motsvarande information för fysiska personer som utsatts för bedrägeri. Informationsbladet togs fram av det rumänska justitiedepartementet och innehåller information om bland annat vilka verksamheter som kan lämna stöd och hjälp och vilka rättigheter en juridisk person har i brottmålsprocessen.

Länk till det rumänska justitiedepartementet: <https://www.just.ro/drepturile-victimelor-infractiunilor>

Tjeckien

I Tjeckien tillhandahåller justitiedepartementet ett sökbart digitalt register över ackrediterade instanser och verksamheter som kan ge information, råd och stöd till brottsoffer. Exempel på sådana verksamheter är advokatbyråer och organisationer på det sociala området. Verksamheter som kunde ge råd om ärenden som rör de brott som anges i non-cash-direktivet, fanns sedan tidigare i registret. I samband med att direktivet implementerades uppdaterades registret med verksamheter som även ger information, stöd och råd till juridiska personer som utsatts för de aktuella brotten.

Länk till justitiedepartementets digitala register: <https://otc.justice.cz/verejne/seznam.jsf>

Tyskland

Det tyska federala justitiedepartementet driver en särskild webbplats med information till brottsoffer. Vid implementeringen av artikeln i non-cash-direktivet publicerade justitiedepartementet en särskild sida på webbplatsen med information till de som utsatts för de brott som omfattas av direktivet. Webbsidan informerar om hur brotten begås och vilka varningssignaler som är viktiga att vara uppmärksam på för att inte utsättas för bedrägeri. Dessutom innehåller webbsidan information om vad en bedrägeriutsatt behöver göra efter ett brott. Här finns också hänvisningar till fördjupad information hos andra aktörer samt till verksamheter som kan erbjuda stöd och hjälp. Informationen riktar sig inte specifikt till fysiska eller juridiska personer.

Länk till det tyska federala justitiedepartementets webbplats: https://www.hilfe-info.de/WebS/hilfeinfo/DE/Merkblaetter/Merkblatt_Schaden_durch_bargeldlose_Zahlungsmittel.html

Ungern

Enligt information från Ungern har landet inte implementerat artikel 16.2 i non-cash-direktivet.

Österrike

Österrike hade vid tidpunkten då non-cash-direktivet skulle implementeras flera webbplatser med information till fysiska och juridiska personer som utsatts för brott. Den federala polismyndighetens webbplats innehåller dessutom tips på hur bedrägerier kan förebyggas. Enligt information från Österrike ansåg de ansvariga departementen att några fler åtgärder inte behövde genomföras i samband med att non-cash-direktivet implementerades.

Länk till den österrikiska federala polismyndighetens webbplats:
<https://www.bundeskriminalamt.at>

Sammanfattning av andra EU-länders implementering av artikel 16.2

Som framgår av sammanställningen av implementeringen av artikel 16.2 i non-cash-direktivet, har de flesta EU-länder som besvarade förfrågan tagit fram information, checklistor och hänvisningar riktade till framför allt fysiska personer som utsatts för bedrägeri. I en del fall finns information dessutom för juridiska personer. I flera länder har det redan funnits webbplatser med information riktad till brottsoffer som uppdaterats i samband med implementeringen av direktivet. I en majoritet av fallen är det polismyndigheter eller justitiedepartement som driver webbplatserna. Det finns även något exempel när artikeln inte implementerats av det aktuella landet.

Andra europeiska initiativ

Det finns även europeiska exempel på webbplatser med privata avsändare. Till exempel finns det i Nederländerna ett företag som via en webbplats erbjuder information och hjälp för juridiska och fysiska personer som utsatts för bedrägeri. Företaget erbjuder tjänster som syftar till att hjälpa offren att få tillbaka de pengar som förlorats i ett bedrägeri. Tjänsterna innebär en kostnad för offret om företaget lyckas med att skaffa tillbaka de förlorade pengarna.

I sammanhanget kan även den brittiska webbplatsen Action Fraud nämnas. Den drivs av polisen i London tillsammans med the National Fraud Intelligence Bureau. Webbplatsen vänder sig till fysiska eller juridiska personer som utsatts för bedrägeri. På webbplatsen kan brottsoffret bland annat göra en polisanmälan digitalt. Därefter kan brottsoffret få uppdateringar om anmälan skickats vidare till polisen eller om anmälan för närvarande inte lett till någon åtgärd. Webbplatsen innehåller också information om vad olika typer av bedrägerier innefattar samt brottsförebyggande åtgärder som fysiska och juridiska personer kan göra.

Brottsoffermyndighetens förslag

I de kontakter som Brottssoffermyndigheten haft med berörda aktörer i referensgruppen som knutits till uppdraget, framkommer att flera av dem arbetar med att informera och utbilda för att förebygga utsatthet för bedrägeri. De arbetar dessutom med att informera de som utsatts för brottet. Referensgruppens representanter har kommunicerat att de har svårt att se att det i

närtid är möjligt att inrätta en portal med verktyg och funktioner som i dag inte finns på andra webbplatser. Det handlar till exempel om digitala tjänster som att göra en polisanmälan eller spärra ett konto- eller kreditkort. Förklaringen till det är för det första att rättsväsendets myndigheter kommit olika långt vad gäller digitala tjänster riktade till medborgarna. För det andra skulle en funktion som innebär att konto- eller kreditkort kan spärras, medföra utvecklande av funktioner som ryms inom ramen för bankernas ansvarsområde. Det finns i de flesta fallen möjlighet att spärra kort i bankernas nättjänster och det är möjligt att ringa bankernas tjänster för spärrservice som har öppet dygnet runt. Företrädare för bankerna har i kontakter med Brottsoffermyndigheten fört fram att det inte är realistiskt att en digital funktion för att spärra kort skulle kunna samlas i en portal utanför bankernas egna system.

Enligt den utredning som Brottsoffermyndigheten gjort beträffande svenska aktörers informationsarbete finns det många initiativ på informations- och utbildningsområdet som syftar till att förebygga och stötta utsatta för bedrägerier. Flera av insatserna får också anses vara etablerade på området och relativt välkända för allmänheten. Det handlar till exempel om Brottsofferguiden, upplysningstjänsten Hallå konsument samt Polismyndighetens och bankernas tjänster och informationsinsatser. En ny webbplats med samlad information i form av en portal skulle bli ytterligare en webbplats bland många andra och eftersom det inte anses troligt i nuläget att den skulle kunna erbjuda andra tjänster än de redan befintliga, kan det diskuteras hur använd den skulle bli av dem som utsatts för bedrägeri. Det krävs dessutom betydande resurser för att nå ut med en portal till de tilltänkta målgrupperna och för att göra den välkänd bland allmänheten. I sammanhanget kan det tilläggas att Brottsoffermyndigheten har tidigare erfarenhet av att utveckla och bedriva en brottsofferportal med information riktad till brottsutsatta. Erfarenheterna av det tidigare regeringsuppdraget är att det krävs betydande resurser för att nå ut med information om en sådan webbplats och för att hålla den uppdaterad. Det krävs dessutom att en portal erbjuder något annat än vad som redan finns på andra webbplatser. Det senare var en av anledningarna till att portalen lades ned då Brottsoffermyndighetens ordinarie webbplats, som också var mer välkänd, innehöll liknande information i vissa delar.

I kontakter med andra EU-länder framkommer att de flesta vid en implementering av artikel 16.2 i non-cash-direktivet tagit fram information om bedrägerier på redan befintliga webbplatser som riktar sig till brottsoffer. I kommunikationen med Brottsoffermyndigheten har några länder dessutom uppgivit att artikeln inte varit obligatorisk utan en uppmaning. I något land har artikeln inte implementerats alls.

Utifrån ett brottsofferperspektiv vore det bästa att en webbplats eller en portal utvecklades med samlade verktyg och e-tjänster riktade till de som utsatts för bedrägeribrott, eller allra helst en portal som riktar sig till utsatta för fler typer av brott. Men med anledning av vad som redovisats anser inte Brottsoffermyndigheten att det för närvarande finns några förutsättningar att inrätta en brottsofferportal eller ett gemensamt onlineinformationsverktyg. Därför lämnar inte myndigheten några förslag på hur en sådan portal ska kunna inrättas, eller vilka funktioner den ska ha. Detsamma gäller huvudmannskapet för portalen, drift och resursbehov. På längre sikt vore det däremot av stort värde för flera brottsoffergrupper om en portal med verktyg och e-tjänster fanns att tillgå. Myndigheten utvecklar sin syn på en framtida portal nedan tillsammans med förslag på andra åtgärder på området.

Utveckla Brottsofferguiden

Brottsofferguiden drivs av Brottsoffermyndigheten sedan år 2020 och innehåller behovsanpassad information vad gäller flera olika typer av brott. Myndigheten föreslår att

guiden ska uppdateras då det finns potential att utveckla de sidor som innehåller information till dem som utsatts för bedrägeri. Till exempel skulle webbplatsen kunna utvecklas med mer information om olika tillvägagångssätt om hur bedrägerier genomförs och mer specifik information till juridiska personer då guidens målgrupp för närvarande är fysiska personer som utsatts för brott. Dessutom skulle Brottsofferguiden kunna sammanställa mer omfattande checklistor och hänvisningar till andra aktörer, till exempel kontaktuppgifter till banker för att spärra konto- eller kreditkort. Guiden innehåller även flera filmer som till exempel förklarar brottmålsprocessen och hur det går till att få ersättning efter brott. Det kan även finnas skäl att ta fram nytt filmmaterial specifikt riktad till fysiska och juridiska personer som utsatts för bedrägeribrott.

Brottsofferguiden är etablerad, har runt 20 000-30 000 besökare varje år och flertalet myndigheter och organisationer i det civila samhället som kommer i kontakt med brottsoffer hänvisar till guiden.

För att nå ut med en uppdaterad version av Brottsofferguiden behöver marknadsföringsinsatser genomföras. Brottsoffermyndigheten har erfarenhet av att arbeta med kommunikationsinsatser tidigare vid lanseringar av webbplatser och annat informationsmaterial.

Det finns behov av att översätta Brottsofferguiden till andra språk än svenska. Brottsoffermyndigheten har ansökt om bidrag från EU:s fond för inre säkerhet för en sådan utveckling av guiden.

Informationsinsats om bedrägeribrott till allmänheten och företag

Som nämnts genomför flera offentliga, ideella och privata aktörer informationsinsatser eller kampanjer som riktar sig till grupper som är i riskzonen för att utsättas för bedrägerier eller redan har utsatts. Brottsoffermyndigheten menar att informationsinsatserna behöver bedrivas långsiktigt och fortsätta under en längre tidsperiod. Till skillnad mot flera av de pågående eller genomförda kampanjerna bör en fortsatt insats även inbegripa juridiska personer.

Förslagsvis bör regeringen ge en lämplig aktör i uppdrag att bedriva informationsinsatser på området. Ett förslag är att Polismyndigheten får i uppdrag att fortsätta bedriva det arbete som nu genomförs beträffande skydd mot så kallade telefonbedrägerier med tillägget att det utvecklas till att omfatta fler bedrägeriformer samt omfattar både fysiska och juridiska personer.

En annan aktör som kan vara lämplig för en sådan insats är Konsumentverket som i dag ansvarar för upplysningstjänsten Hallå konsument. Webbplatsen innehåller värdefull information för dem som utsatts för bedrägerier samt checklistor och andra hjälpmedel. Ett annat förslag skulle därför vara att Konsumentverket får i uppdrag att utveckla informationen om bedrägerier på webbplatsen och bedriva informationsinsatser för att göra Hallå konsument än mer känd bland allmänheten och hos juridiska personer.

Ett tredje förslag är att Brottsoffermyndigheten får i uppdrag att genomföra en större informationsinsats kring bedrägeribrott och var utsatta kan få stöd och hjälp efter brott. Insatsen bör riktas till både fysiska och juridiska personer och syfta till att hänvisa stödsökande till myndighetens ordinarie webbplats, till Brottsofferguiden och till andra

verksamheter som kan ge information samt stöd och hjälp. Om regeringen finner det lämpligt kan ett uppdrag om att genomföra informationsinsatser även ges till flera aktörer gemensamt.

För att informationsinsatsen ska få största möjliga spridning och nå ut till målgrupperna bör den pågå under i vart fall tre år.

Utred säkerhetslösningar på området

Flera av de brott som omfattas av non-cash-direktivet begås genom att gärningspersoner på ett bedrägligt sätt missbrukar brottsoffers personuppgifter. Det kan till exempel handla om att brottsoffer lämnar ut svarskoder från bankdosor eller förmås att göra överföringar via betaltjänsten Swish. Brottsoffermyndigheten menar att det kan finnas skäl för regeringen att tillsätta en utredning för att undersöka de säkerhetslösningar som finns exempelvis inom banksektorn. Uppdraget bör även omfatta en utredning om något behöver göras i lagstiftningsväg. Det kan till exempel handla om att ställa högre krav på bankernas säkerhetslösningar. En sådan utredning kräver naturligtvis ett samarbete med banksektorns säkerhetsavdelningar.

Beträffande så kallade bankbedrägerier gör Brottsoffermyndigheten bedömningen att regeringen bör ge förslagsvis Konsumentverket i uppdrag att bevaka utvecklingen av de återkravsärenden som konsumenter initierat efter Högsta domstolens dom i juni 2022. Det är viktigt att i sammanhanget undersöka om domen medför att brottsoffer i högre utsträckning än tidigare får tillbaka pengar som de blivit av med genom bedrägeri, eller om regeringen behöver initiera en utredning om ett större ansvar för banksektorn att leverera säkrare betalningslösningar enligt vad som nämnts i stycket ovan.

I sammanhanget välkomnar Brottsoffermyndigheten de kommande förslagen från utredningen om säker och tillgänglig identitet.⁷ Den särskilda utredaren ska utreda och lämna förslag på hur e-legitimationer kan utfärdas på högsta tillitsnivå. Syftet är att bland annat motverka bedrägerier då det i dag finns brister i de e-legitimationer som finns gällande säkerställande av faktiskt identitet. Förslagen kan komma att göra det svårare för gärningspersoner att begå brott genom missbruk av personuppgifter.

Förslag på längre sikt om en myndighetsgemensam digital lösning

År 2017 slutredovisade Brottsoffermyndigheten ett regeringsuppdrag med förslag om bättre digitalt bemötande av brottsutsatta.⁸ Inom ramen för uppdraget intervjuades brottsoffer om vilket stöd de ville ha under brottmålsprocessen. I intervjuerna framkom att de efter en polisanmälan önskar kunna följa sitt ärende digitalt, det vill säga att på en och samma webbplats få information om de åtgärder som vidtas av rättsväsendets myndigheter och var i processen som brottsoffret befinner sig. I rapporten föreslog myndigheten vissa åtgärder för att förbättra det digitala bemötandet. Det handlade exempelvis om att flera av rättsväsendets myndigheter och Kronofogden skulle börja använda digital myndighetspost och utveckla e-tjänster. Däremot konstaterade Brottsoffermyndigheten att det vid tidpunkten för rapporten inte fanns möjlighet att föreslå ett åläggande för de aktuella myndigheterna att tillsammans ta

---

⁷ Kommittédirektiv 2022:142.

⁸ Brottsoffermyndigheten (2017). Förslag om bättre digitalt bemötande av brottsutsatta. Redovisning av ett regeringsuppdrag. Ju 2016/03925/KRIM.

fram en sammanlänkad e-tjänst för brottsutsatta. Skälen för det var att det ansågs att en sådan lösning skulle vara för omfattande och resurskrävande för att kunna tas fram i en nära framtid.

Rättsväsendets digitalisering är en samverkan mellan rättsväsendets myndigheter och en fortsättning på samverkansarbetet som tidigare benämndes RIF – rättsväsendets informationsförsörjning. Den syftar till att nyttja de möjligheter som digitaliseringen ger i utvecklingen av brottmålsförfarandet och bidra till en effektiv och rättssäker ärendehantering, förbättrade möjligheter till analys och uppföljning och samtidigt erbjuda bättre service till enskilda. I den strategiska plan⁹ som samverkansgruppen tagit fram är två av delmålen förståelse för den enskildes informationsbehov i relation till brottmålsprocessen och en förvaltningsgemensam digital struktur för kommunikation med den enskilde. Målen innebär bland annat att myndigheterna gemensamt behöver kartlägga och analysera den enskildes olika möjliga kontakter i brottmålsprocessen. Detta ska ske genom att identifiera vilka informations- och kommunikationsbehov som uppstår under processen, och hur dessa behov skulle kunna tillgodoses genom exempelvis digitala lösningar eller ökad samordning mellan myndigheterna.

Brottsoffermyndigheten menar att tiden snart är mogen för att förverkliga en gemensam lösning för rättsväsendets myndigheter som innebär en högre grad av digital kommunikation med brottsutsatta. En sådan lösning skulle också omfatta fysiska och juridiska personer som utsatts för bedrägeribrott. På så vis skulle en brottsofferportal innefattande alla typer av brott och inte enbart bedrägeriutsatta kunna förverkligas. En portal som riktar sig till alla brottsoffer skulle kunna innehålla flertalet verktyg och funktioner som är användbara för brottsoffer såsom att anmäla brott, förutom information om det egna ärendet och hur brottmålsprocessen fungerar.

Resursbehov beträffande Brottsoffermyndighetens förslag

Nedan presenteras en uppskattning av resursbehovet för att kunna utveckla Brottsofferguiden och för att genomföra en informationsinsats om bedrägeribrott till allmänheten och juridiska personer. Avsnittet innehåller däremot ingen uppskattning beträffande förslaget på längre sikt om en myndighetsgemensam digital lösning, då det inte ryms inom ramen för det här regeringsuppdraget att göra en sådan omfattande utredning.

För att utveckla innehållet på Brottsofferguiden med uppdaterad information till enskilda och juridiska personer som utsatts för bedrägeri är en uppskattning att 1 000 000 kr i resurstilldelning från regeringen behövs. Uppskattningen bygger på vad det kostade att utveckla guiden och inkluderar personalkostnader, teknisk utveckling, design och innehållsproduktion (texter, checklistor, filmproduktion med mera).

Det finns även behov av resurser för att göra en informationsinsats eller kampanj om bedrägeri. En uppskattning är att tre miljoner kronor i externa medel från regeringen behövs årligen för att göra insatser som når ut till målgrupperna fysiska och juridiska personer som kan eller har utsatts för bedrägeri. Det möjliggör bland annat reklamkampanjer i fysiska rum, i kollektivtrafik samt annonser i digital massmedia samt sökordsannonsering.

---

⁹ Brottsförebyggande rådet (2021). Strategisk plan för samverkan inom Rättsväsendets digitalisering 2023–2027.

Avslutning

Bedrägeribrotten drabbar många fysiska och juridiska personer. Gärningspersonernas tillvägagångssätt medför dessutom ofta att brottsoffren känner skuld och skam.

Flera aktörer i samhället behöver arbeta brottsofferstödande och brottsförebyggande på området och bättre säkerhetslösningar kan minska gärningspersoners möjligheter att begå vissa typer av bedrägeribrott. Informationsinsatser om vad som kan vara bra att tänka på när betaltjänster används kan även verka trygghetsskapande och brottsförebyggande.

När en fysisk eller juridisk person utsatts för bedrägerier ska de få information om hur de kan skydda sig från att drabbas av brott igen men även var de kan vända sig för att få stöd, hjälp och mer information. Brottsoffermyndighetens förslag i slutredovisningen syftar till att möta de behov av fortsatta informationsinsatser som myndigheten menar behövs framöver.

Ur ett brottsofferperspektiv vore det av stort värde att en brottsofferportal upprättas med funktioner såsom att polisanmäla och kunna följa sitt ärende genom hela brottmålsprocessen. En sådan portal behöver dock omfatta fler brottstyper än enbart bedrägeribrotten. Ett arbete bedrivs i dag för att koppla samman digitala flöden mellan rättsväsendets myndigheter. Arbetet framöver ska dessutom fokusera på hur myndigheterna ska kommunicera digitalt med enskilda. Det innebär att det i framtiden kan finnas förutsättningar att upprätta ett sådant gemensamt onlineinformationsverktyg som omnämns i artikel 16 i non-cash-direktivet men som även omfattar fler brottsoffergrupper än de som utsatts för bedrägerier. Till dess att det arbetet är slutfört är det Brottsoffermyndighetens uppfattning att de förslag som lämnas i slutredovisningen kan bidra till ett brottsofferstödande, trygghetsskapande och brottsförebyggande arbete.